

1 deň - Myšlienka: je jedno z akého prostredia pochádzaš, Boh ťa volá k veľkým veciam - máš na veľa. (Boh má so mnou veľký plán.)

Slabomyseľný chlapec

Toto je príbeh jedného z don Boscových súčasníkov, ktorý to naozaj v živote nemal ľahké, ale aj tak dosiahol veľa.

Písal sa rok 1848, keď sa v Kanadských horách narodil chlapec s neprirodzene veľkou hlavou a o ktorom dedinský lekár skonštatoval, že má zápal mozgu a asi dlho nevydrží. Ale vydržal. Matka tohto chlapca bola nezamestnaná a otcova práca v drevárskom závode prinášala mizerný zisk. Už ako sedemročný dostal silný zápal stredného ucha a začal mať problémy zo sluchom.

Do školy chodil iba tri mesiace. Učiteľia ho označili za slabomyseľného pre neschopnosť logického myslenia a otravné otázky. Matematika bola jeho najhorší predmet.

Chlapec to však nezdával, už ako osemročný začal podnikat'. Nútil svojich spolužiakov pestovať zeleninu, ktorú potom výhodne predával.

Milujúca matka chlapca naučila čítať a písať. Knihy sa od toho okamihu stali pre chlapca vášňou. Najradšej mal knihy o vede. Keď mu matka doniesla jednu o chemických pokusoch, všetky si ich doma vyskúšal a postavil si prvé laboratórium.

Odvtedy všetky svoje zárobky investoval doň. V tom čase bol už úplne hluchý na jedno ucho. Odmietol operáciu, tvrdil že sa pri tichu dokáže lepšie sústrediť.

Nastala vojna medzi dvoma Amerikami, Juh proti Severu, Sever proti Juhu. Chlapec skupoval na dlh množstvo novín z čerstvými správami z bojiska, ktoré potom predával nie za cent, ale za 25 centov. Neskôr vydáva vo vlakovom vagóne vlastné noviny, kde má aj svoje laboratórium. Pri jednom svojom pokuse, spôsobil vo vlaku výbuch. Chlapec utrpel popáleniny a vlakvedúci ho tak zbil, že chlapec takmer úplne stratil sluch.

Na železnici dostal k prvému telegrafu a rýchlo sa ho naučil používať. Tu vytvoril svoj prvý vynález - nechcelo sa mu každú hodinu vysielat' ten istý signál, tak to telegraf naučil robiť automaticky. Potom vylepšil burzový telegraf a vymyslel prístroj zaznamenávajúci zvuk - fonograf. Rýchlo sa dostal k peniazom a založil si malú firmu na vynálezy. Nasledoval mikrofón, elektromery, dynamo, poistky, kinofilm, akumulátor, vrtuľník a gramofón.

Najal si najlepších vedcov, fyzikov, matematikov, agentov, obchodníkov a advokátov. Jeho patentová továreň nabrala obrovské rozmery. Za rok vtedy dokázal podať 400 žiadostí o patent.

Pri jeho tvrdej práci platilo: „Spať 4 hodiny je povinnosť, 5 hodín je pohodlie, 6 hodín zaháľanie. Veľa jedla a spánku vraždí ľudí.“„Génius, to je jedno percento inšpirácie a 99 percent tvrdej práce,“ tvrdil.

Obrovský úspech prišiel, keď sa 21. októbra 1879 rozsvietila žiarovka so zuhoľnatým vláknom.

Vo veku 67 rokov jeho nepoistená "ohňovzdorná" továreň vyhorela. Keď začala horieť, jeho syn Charles sa pokúšal čo najskôr svojho otca nájsť.

Keď ho konečne našiel, očakával, že uvidí nahnevaného muža, ktorý stratil celú svoju dlhoročnú prácu.

"Mal 67 rokov a všetko, na čom celé roky pracoval, jednoducho horelo v plameňoch. Keď ho zbadal, zakričal, 'Charles! Kde je tvoja matka? Keď mu povedal, že nevie, odpovedal, 'Rýchlo ju nájdí! Nech sa na to príde pozrieť! Nikdy v živote už nič podobné neuvidí."

Keď prišli povedal:

"každé nešťastie je na niečo dobré. Všetky naše chyby zhoria. Vďaka Bohu za to, že vždy môžeme začať odznova."

Istý časopis vyzval čitateľov, aby napísali, kto je najväčšia osobnosť Ameriky. Vo všetkých dopisoch stálo jediné - jeho meno.

Keď zomrel na jeho počesť zhasli všetky žiarovky v USA.

Vtedy o ňom Albert Einstein povedal: „bol to najväčší vynálezca ľudských dejín.“ Asi aj bol....

Viete o kom bola reč?

Myšlienka: Nezáleží či vyrastáš v chudobnej, neúplnej rodine, je jedno či si z mesta alebo z dediny, či si múdry alebo hlúpy, zdravý či chorý, nevadí že na teba ostatní ukazujú prstom. Môžeš dosiahnuť úžasné veci, na zemi aj v nebi, stačí chcieť a tvrdo na sebe pracovať.:

Otázky o ktorých sa môžete porozprávať:

Postavil ma niekedy nejaký neúspech na nohy? Aký?

Čo robím preto aby som dosiahol / la svoje ciele (svetské aj sväcké) ?

Atd...

2 deň - Myšlienka: od vlastného víťazstva k nášmu spoločnému víťazstvu. (zvít'azíš keď nie si sám)

vzdal sa cieľa, ale zvíťazil

Bolo ráno, studený vietor rozfúkaval záveje tvoriace sa v skalných dierach. Lúče vychádzajúceho slnka sa odrážali od zamrznutých skalnatých stien.

To ráno sa traja horolezci rozhodli pokoriť najvyšší vrch Álp. Prvý na vrchole získa slávu a veľkú finančnú odmenu. Zo začiatku bol tento súboj veľmi vyrovnaný. Večer sa však začala veľká fujavica. Z každým metrom teplota aj viditeľnosť klesala. Tu sa ten na čele pošmykol a skotúlal sa na plošinu desiatky metrov nižšie. Ostal tam dole ležať nehybne pod hromadou skál a snehu. Teplota klesla hlboko po -20°C .

Tu jeden hovoril druhému – Vráťme sa poňho, možno ešte žije.

Si blázon, musíme pokračovať ďalej. Len si to predstav. Tu slávu a bohatstvo....ten chudák je už určite mŕtvy. Otočil sa a pokračoval v ceste nahor.

Druhý horolezec mu poprial veľa šťastia, zhodil svoju výstroj, spustil lano na plošinu a začal sa pomaly spúšťať dole. Zranený ešte dýchal. Vzal ho teda na chrbát, prehodil cez neho svoj kabát a začal sním zostupovať späť do dediny. Vietor stále silnel, teplota klesala.

Horolezcovi sa však podarilo priniesť zraneného do tábora.

Ráno sa zistilo, že horolezec ktorý pokračoval v ceste zamrzol. Nesenie zraneného druhému horolezcovi zachránilo život, zahrialo ho natoľko, že odolal silnému mrazu.

Ktorý horolezec konal správne?

Prvý horolezec morálne zlyhal, uprednostnil svoje ambície pred potrebami blížneho.....aj keby vrch zdolal, celý život by sa musel hanbiť.

Druhý horolezec vedel že riskuje keď sa vracal pre raneného. Nečakal, že ho zahreje a pomôže mu prežiť. Konal podľa svedomia.

Myšlienka: My sa asi neocitneme až v takej dramatickej situácii, ale mali by sme byť citliví pre potreby blížnych. Aj maličkosť môže byť pre toho druhého veľká pomoc.

Možno sa budeme musieť vzdať nášho cieľa, ak zistíme, že sa od nás očakáva čosi iné.

Povedzme, že sa budeš chcieť stať slávnym futbalistom alebo modelkou .

Ale čo ak bude niekto potrebovať tvoju pomoc, čo ak ti ochorie člen rodiny alebo niečo podobné a ty budeš nútený vynechávať tréningy. Treba byť pripravený vzdať sa svojho sna .

Žiaden svetský osobný cieľ nemôže byť dôležitejší ako potreba blížneho.

Ambície môžu byť veľmi nebezpečné. Ved' čo ak by sme sa ocitli v koži prvého horolezca.

Aj keby sme zdolali horu, priniesli by sme fotky z vrchola, dostali by sme odmenu.....hanbili by sme sa, pretože ten druhý horolezec si priniesol priateľa za ktorého život riskoval svoj vlastný.

Otázky o ktorých sa môžete porozprávať:

Akých cieľov som sa už v živote musel vzdať? Lutujem to?

Si si vedomý čoho všetkého sa tvoji rodičia zriekli a čo získali kôli tebe?

3. den - Myšlienka: z malých vecí sa rodia veľké

Morské hviezdice

Jeden starý muž sa kedysi vydal na večernú prechádzku po morskom brehu. Slnko už zapadalo a teplý vzduch voňal odchádzajúcim letom. Bol odliv. More ustúpilo z pobrežných plitčín a odhalilo miesta, ktoré boli pred pár hodinami dnom. Až kamsi za obzor sa tiahol široký pás mokrého piesku, zbrázdnený pramienkami vody. Čulé ryby odplávali, ale na suchu uviazli tisíce morských hviezdíc, pláž nimi bola posiatá, kam oko dovidelo. Vtom si starec všimol dieťa, ktoré behalo po brehu zberajúc hviezdice a vracalo ich do mora. Prečo to robíš – spýtal sa ho.

Dieťa odvetilo – hviezdice by uschli

Ale veď sa pozri koľko ich tu je – starý muž mávol rukou k obzoru – Aj keby si zbieral celú noc, nezachrániš ich. Myslíš, že to čo robíš má nejakú cenu?

Dieťa zamyslene pozrelo na hviezdicu čo práve držalo v ruke – Myslím, že pre túto áno – povedalo potom. Tu k nim pribehla skupinka turistov a tiež začala vracat' hviezdice do mora. Keď to videli ďalší okoloidúci, tiež sa pridali.

Ešte ten večer sa celé pobrežie zaplnilo ľuďmi zberajúcimi hviezdice.

Myšlienka:

Dieťa určite nečakalo, že sa k nemu niekto pridá. Aj keď nezachránilo všetky hviezdice, rozhodlo sa zachrániť toľko, čo mohlo.

Často sa bojíme ísť do veľkých vecí, zložitých situácií, keď si myslíme, že je to zbytočné a nič nedosiahneme. Môžeme však robiť to čo je v našich silách. Vyriešime možno len malú časť problému. Môžeme však svojím úsilím inšpirovať ostatných a z malej veci sa môže zrodiť veľká.

Otázky o ktorých sa môžete porozprávať:

Zažil/a si niekedy niečo podobné ako dieťa v príbehu?

Vymenuj príklady ako by sa dalo inšpirovať spolužiakov, deti na sídlisku, súrodencov.....

Atd...

4 den - Myšlienka: Pre nás byť svätým, znamená byť veľmi veselý

Úsmev na svitaní

Bol v útulku pre malomocných na jednom ostrove v Tichom oceáne. Strach a hrôza. Chodiace mŕtvoly, zúfalstvo, zúrivosť, rany a hrôzostrašne znetvorení ľudia. A predsa, uprostred tejto spúšte si jeden chorý starec zachoval prekvapujúco žiarivé a usmievavé oči. Telesne trpel rovnako, ako jeho nešťastní spoločníci, ale on sa húževnato držal života. Nijaké zúfalstvo, ale láskavý prístup k iným. Tento zázrak života v pekle malomocenstva vzbudil Follereauovu zvedavosť. Nevedel si to vysvetliť. Čo dáva tomuto starcovi postihnutému takouto chorobou silu žiť? Nenápadne ho sledoval. Zistil, že starček sa vždy na svitaní privlečie k ohrade útulku presne na to isté miesto. Posadí sa a čaká. Nie na východ slnka, ani na nádherné svitanie na brehu Tichého oceánu. Čaká, kým sa na druhej strane ohrady neobjaví žena v jeho veku, s tvárou plnou jemných vrások a očami vyžarujúcimi nehu. Žena neprehovorila. Vyslala len tiché diskkrétne posolstvo: úsmev. Muž sa pri tom úsmeve rozžiaril a odpovedal naň tiež úsmevom. Nemý rozhovor trval niekoľko chvíľ. Potom sa starec zdvihol a odtackal sa k barakom s úsmevom na tvári. Tak to bolo každé ráno. Akýsi druh každodenného zdieľania, prijímania, spoločenstva. Malomocný prežíval každý nový deň, vyživený a

posilnený týmto úsmevom a s úsmevom tej ženskej tváre vydržal až do nového stretnutia. Keď sa ho Follerau na to opýtal, malomocný mu povedal: "je to moja žena". Po chvíľke ticha dodal: "Skôr ako som sa dostal sem, tajne sa o mňa starala a liečila ma všetkým, čo sa jej podarilo zohnať. Jeden čarodejník jej dal akúsi mastičku. Každý deň mi ňou natrela celú tvár okrem malého miesta, na ktoré ma pobožkala... To všetko bolo zbytočné. Potom ma chytili. Ale ona ma našla. Každý deň viem, že iba vďaka jej úsmevu žijem. A žijem rád jedine pre ňu."

Myšlienka: Vždy je dôvod na úsmev.

Často stačí jediné slovo, jediný milý úsmev, aby sme potešili znechuteného človeka.

Otázky o ktorých sa môžete porozprávať:

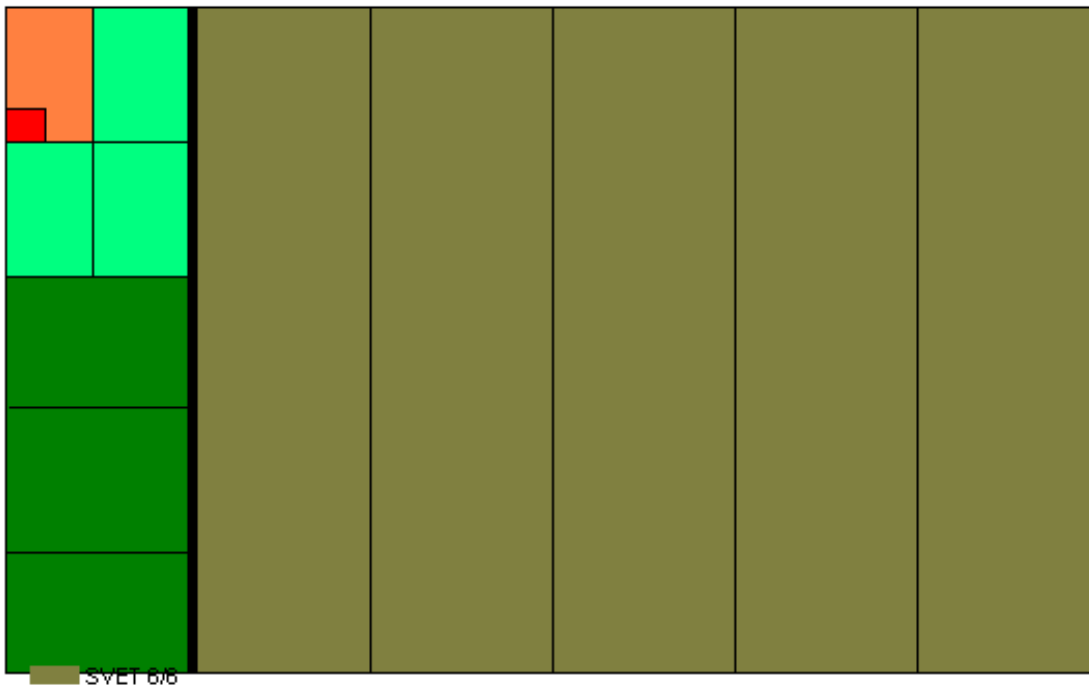
Poznám niekoho koho úsmev mi vždy dodá energiu?

Podarilo sa mi dnes niekoho povzbudiť úsmevom?

Atd....

5 den - Myšlienka: Idem do toho! (misijné nadšenie a služba pre druhých v duchu don Bosca)

Moja misia?

■ Svet 6/6

■ kresťania 1/6

■ katolíci

■ katolíci ktorí chodia v nedelu na omšu

■ Katolíci ktorí sú dospelí kresťania

V súčasnosti žije na Zemi 6,7 miliardy obyvateľov. Jedna šestina z nich sú kresťania..... 2/5 kresťanov tvoria katolíci. Z nich iba štvrtina navštevuje kostol. A z tých čo chodia do kostola ¼ sú ľudia ktorí žijú sviatosťný život.....DOSŤ MÁLO NIE?

Dá sa s tým niečo robiť?

Vaša odpoveď pravdepodobne znie: Treba rozťahnuť ten malý červený ostrovček na celý svet..... Dúfajme, že raz sa toho ľudstvo dožije. Náš život je však príliš krátky nato, aby sme toho boli svedkami. Pravdepodobne sa nám nepodarí strhnúť na svoju stranu tisíce ľudí s ktorými prideme do kontaktu. Nemáme na to dost síl.....

Čo môžeme teda robiť?

Pán Ježiš nám hovorí: „Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali.....vy ste svetlo sveta...” (Mt 5, 13).

Otázky o ktorých sa môžete porozprávať:

Pri akých príležitostiach sa používa soľ, na čo všetko slúži?

Kedy zažijeme svetlo?

Myšlienka:

Polievka bez soli nemá chuť, ale stačí iba trochu soli a celé jedlo je odrazu chutnejšie.

Tak ako štipka soli dodá polievke chuť, naše okolie, naše oratko, deti v škole či rodina majú byť ochutené naším životom, ktorý patrí Kristovi.

Tak ako soľ uchováva potraviny čerstvé aj my si máme zachovávať našu vieru nezmenenú, nepokazenú.

V tmavej miestnosti niekedy stačí zapáliť jedinou zápalku. Vďaka jej svetlu odrazu vidno neporiadok, východ z miestnosti aj prach na podlahe. Preto keď sa teraz rozídeme na prázdniny, nevtĺkajme nasilu svoje názory druhým.

Stačí keď budeme vzorom, svetlom pre ostatných. Keď budeme žiť s Bohom a pre Boha. Keď budeme odpúšťať druhým ako to robí Ježiš.

.....a.....KRIČTE, SKÁČTE, LEN NEHREŠTE :)